

מקור

עברי פי שחת

כי תמול אנחנו (חנן אילתי, תרגם א. ד. ספיר, ספרי גדיש, 219 עמוד), מתאר משפחה יהודית בפאריס, שיצאה מן הי פלאצל לשכונה מהודרת יותר, ואשר בניה מתבוללים באינטליגנציה הפאריסאית.

הבן, ז'אק, הוא קומוניסט חובב, המנהל פרשת אהבים עם בת פאריס נוצריה, יורד למחתרת, עם כיבוש פאריס עליידי הנאצים, משתתף בפעולות חבלה, נרדף על-ידי ה' גיסטאפו האוסרת את אביו ככן תערובת עד להסגרתו.

הספר, שנכתב אידיש במקורו, לא הצ' ליה להמחיש את הכיבוש הנאצי בצרפת ואת גורלה של היהדות המקומית. מדובר בו על חטיפת יהודים ושליחתם למחנות, כמעט כלאחר-כך. תיאורי הברית ההמונית של תושבי ערי השדה מפני הגרמנים ה' קרבים, לוקים דרמטיות, מלוחחים על-ידי תיאור התעלסויות של חיילים בורחים עם פליטות על גבי השחת.

לגרום או לחדול. את ז'רמן, הנערה הפאריסאית, אהובתו של ז'אק, תיאר המח' בר כאלו חרפה מתוך הבדיחות והאגדות הנפוצות על הצרפתיות, כשעיסוקה החביב ביותר הוא המין:

"ויוצא אתה לשכב עמי היום?" משיבה ז'רמן לפנייתו האילמת של ז'אק, "הרי יכולת לומר מיד... אולם היום אין לי פנאי, עלי לנסוע הביתה משום שהבטחתי לאמא לעזור לה היום בתיקון גרביים... וחוז' מזה, אני רעבה ככלב."

תרגום

אנג'יל הולך לבית

עלילה ומשפט (דון מאנקביץ, הוצאת לדורי, 252 עמוד). נערה בשם מארי וילס, נמצאת מתה על שפת הים בעיירה הקטנה סאן-יווה, ארצות-הברית. תושבי המקום צמ' אים לדמו של אנג'יל שאוהו, הנער המקסר קאי שאותו הם מאשימים באונס ורצח הנערה.

פרקליט צעיר, דוד בלייק, היוצא לחפש נסיון מקצועי, מקבל על עצמו, אחרי שר' דולו של פרקליט ותיק בשם בארני, להגן על הנער שהוא מאמין שהינו חף מפשע. אך מתברר לו שהוא והנער האומלל הינם כלי משחק בדי תושבי סאן-יווה, הדוגלים באמלייה גזעית. הקומוניסטים, לעומתם, מ' עוניינים באנג'יל כבקדוש מעונה, והמחמה המאק'קארתיסטי, אף לו אינטרסים בעניין.

מאק'קארתי הקרוי באטל. בצורה מאופקת, אך מליאת מתח, מתאר הספר את הדרמה האיומה המתרחשת בבית-המשפט, את חוסר האונים של הפרקליט הצעיר ה' משתדל בכל כוחותיו לרופף את התככים המפלגתיים, הסכניקה הנוראה של מאק' קארתי, המופיע בספר בשם קארל בארון באטל.

מגדירה את הפרשה בצורה מועזת אבי, מזכירתו של בארני, המתגלה כקומוניסט שמסר את ההגנה לידיו הבלתי מנוסות של בלייק כדי שיוכל הוא לעסוק בצד הפוליטי:

"אנג'יל שאוהו הולך לבית. עליך לדעת זאת. הוא הולך לבית מכיוון שפאסס סאנ' דרט (הסוהר) הבטיח להמון המשתולל כי ימות. מכיוון שגוהן ארמסטרונג (התובע) הבטיח לסאנדרס כי לא ייוכה... עתה חזר בארני ומטרותיו שלו תובעות כי הנער ימצא חייב בדין. ואיזה סיכויים יש למכסר קאי הקטן והמסכן כששני הצדדים חותרים לקראת חיוב בדין?..."

חדש וקריא

קיצור תולדות הציונות (ישראל כהן וד"ר נ. מ. גלבר, ספרית דני למדע 1919, 333 עמוד). הכל אודותיה. החל ממקור הברכה לשנה הבאה בירושלים וכ' לה בבחירתו של יצחק בן-צבי כנשיאה השני של מדינת-ישראל, מוגש בצורה פופר' לרית, במידת האפשר.

יסודות הבריאות (ב. עינו, הוצאת גוילם, 112 עמוד). מסביר שכריאותו, מר' אהו ומצב רוחו של אדם תלויים בתזונתו. כולל טבלאות הרכב מזונות וחשיבו קלר' ריות.

תחרות

ד ר ר ה

ז'יהו

ד ו ו א



מי אני?

אני נערת „דיוה“ האלמונית.

הלובשת בגדי-ים

מתוצרת „דיוה“

אטייל בשבת, 14.7.56.

בשעות שלפני הצהריים.

בשפת-ימה של הרצליה.

ליד מלון „אכדיה“



הראשון אשר יזהני

לפי צילום בגד-הים

הניתן כאן

ויגש אלי

ויאמר: —

„את נערת „דיוה“ הלוכשת בגדי-ים מתוצרת „דיוה“ משום שבגד-הים של „דיוה“ הוא הטוב ביותר!“

יזכה בפרס הנאה של

בגדי-ים אלגנטי

ושלוש חזיות. המוגש על-ידי

הנהלת בית החרושת

„דיוה“ — יצרני בגדי-הים

והחזיות הידועים בטיבם.



בית החרושת „דיוה“ הקיים זה 14 שנה, הוא מהוותיקים בענף זה בארץ. כמשך תקופה זו תרם את תרומתו לאופנה הישראלית על-ידי המודלים המקוריים והגזרה המושלמת של בגדי-הים אשר כבשו בהצלחה את השוק הישראלי ואף רכשו להם שווקים רבים בחוץ-לארץ.

באיחולי הצלחה,

להתראות בשבת על שפת „אכדיה“,

נערת „דיוה“